І знову слухати готова,
І знов цю спрагу не втолю...
... Якщо було спочатку слово,
То слово те було – люблю.

Мов пекло впало серед раю,
Мов рай, що душу обпалив,
Одвічно-первісне: "Кохаю" –
Щонайдивніше з-поміж див.

Ізвідки? Як? З вогню якого?
Із глибини яких оаз
Видобува себе це слово,
! – вперше, вперше!– що не раз.

Приходить – і зупинить вічність,
І все зруйнує до основ
Таке наївне і магічне,
Таке беззахисне – любов!

"Люблю!" – і слухати готова.
"Люблю!" – повік не охолонь...
...О так, було спочатку слово,
А потім... потім вже вогонь.